

en faktisk Tilbagevenden til den tidligere finantzielle Uselftændighed, idetmindste for St. Croix Bedkommende, og det bør da blive Gjenstand for Overveielse, om Koloniallovens Fortrin herefter ville kunne opveie dens Mangler, og om ikke Moderlandet i Forbindelse med, og som en nødvendig Følge af, at det paatager sig ved direkte Tilffud at opbølge Sufferinduftrien paa Den St. Croix, bør ved en mer umiddelbar Indgriben, end Kolonialloven forudsætter, drage Omforgen for, at de paatrængende nødvendige „hvertligere“ Besparselser og tidsvarende Reforme i Dens Forvaltning og indre Forhold ikke atter udsættes, maaffet netop som Følge af den saaledes af Moderlandet ydede Hjælp.

Under disse Omstændigheder har Udvalget maattet se sig opfordret til at undersøge, om Koloniallovens Standpunkt, hvad Den St. Croix finantzielle Selbstændighed angaar, da virkelig har vist sig at være uholdbart — om Erfaringen allerede nu kan antages at have godtgjort, at det Maal, man for 7 Aar siden satte sig, ikke kan naas, og altsaa af Nødvendighed maa opgives, og Resultatet af denne Undersøgelse har været: at der ikke foreligger nogen saadan Nødvendighed for at opgive Koloniallovens Standpunkt, og at en Gjennemførelse af den finantzielle Ordning, paa hvilken denne Lov hviler, neppe kan siges at have været alvorligen forøgt.

Det laa i Sagens Natur og var uden Tvivl forudsat af Regjeringen, at Ophævelsen af den Toldbegunstigelse, der tidligere var tilstaaet Dens Produkter ved deres Indførsel i Moderlandet, maatte berede navnlig den Gierne af Sukkerplantagerne Vanskeligheder, og at det vilde kræve alvorlige og velrettede Anstrengelser fra alle Bedkommendes Side, for at Den skulde kunne heldigt gennemgaa den Overgangsperiode, som maatte følge ovenpaa denne Foranstaltning.

Men det har utvivlsomt ogsaa staaet klart for Regjeringen, da den bestræbte sig for at faa den nye finantzielle Ordning vedtagen, hvilken Bet den vilde slaa ind paa, og hvilke

Forholdsregler den vilde gribe for at overvinde de forhaandenværende Vanskeligheder.

En omfattende Plan for de Reforme, som Regjeringen havde foresat sig at gennemføre, synes vel ikke dengang — lige saalidt som nu*) — at have kunnet meddeles Rigsraadet, men det fremgaar dog af de Udvalget meddelte Oplysninger, at Regjeringen iblandt Andet har forsøgt at tilvejebringe Besparselser i Udgifterne til Dens Bestyrelse, Militærvæsenet deri indbefattet, og væsentlige Forandringer i Arbejderregulationerne, men uden at det er lykkedes den at gennemføre nogen af disse Foranstaltninger, hvis Vigtighed og Betydning for Den St. Croix finantzielle Fremgang og Udvikling i det Hele taget Regjeringen dog fuldkommen har erkjendt.

Udvalget har imidlertid — hverken i den Kjendtgjæring, at de Opgaver, Regjeringen saaledes havde sat sig, hidtil ikke ere blevne løste, eller i de Oplysninger om Aarsagerne hertil, som have foreligget det — kunnet finde noget Bevis for, at selve Opgaven eller Opgaverne ikke kunne løses.

Hvad saaledes Besparselserne i Udgifter til Dens Bestyrelse m. m. angaar, da oplyses det i Bilag III. til Lovforslaget — Sp. 1353—54 — at: „ifølge Regnskaberne for St. Croix Kolonialkasse siden Koloniallovens Straftræden have Dens Indtægter og Udgifter andraget:

	Indtægt.	Udgift.
i 18 ⁶⁵ / ₆₆ . . .	8 190,550.	8 178,982.
i 18 ⁶⁶ / ₆₇ . . .	- 190,503.	- 183,197.
i 18 ⁶⁷ / ₆₈ . . .	- 195,711.	- 183,960.
i 18 ⁶⁸ / ₆₉ . . .	- 181,490.	- 187,086."

og Sp. 1355—56: „at det ikke vil være muligt strax at gennemføre nogen Reduktion, der kunde tilstede en Skattenedsættelse af Betydning, medmindre Moderlandets Finanster overtage en Del af de Udgifter, som ifølge Kolonialloven ere overgaaede paa Kolonialkassen."

*) Sfr. Udvalgets Skrivelse af 26de Oktober og Finansministeriets Skrivelse af 23de Novbr. 1870. Bilag I. og II. til Betænkning over Forslag til Lov om Udredelsen af Udgifterne til Koloniernes Centralbestyrelse m. m.